

عنوان مقاله:

تاثیر آرایش مکانی تمرین (انفرادی، زوجی و گروهی) بر اکتساب و یادداری مهارت طناب زنی کودکان دبستانی

محل انتشار:

فصلنامه رفتار حرکتی، دوره 9، شماره 27 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه سیاوشی - کارشناسی ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه علامه طباطبایی

احسان زارعیان - استادیار رفتار حرکتی، دانشگاه علامه طباطبایی

افخم دانش فر - دانشیار رفتار حرکتی، دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، مقایسه اثر تمرینات انفرادی، زوجی و گروهی بر اکتساب و یادداری مهارت طناب زنی دانش آموزان مقطع چهارم ابتدایی بود. نمونه آماری پژوهش را 180 دختر و پسر (با دامنه سنی $10 \pm 0/65$ سال) تشکیل دادند که به صورت تصادفی خوشه ای از بین دانش آموزان مقطع چهارم ابتدایی شهرستان نهاوند انتخاب گردیده و برحسب مقادیرنمرات پیش آزمون در سه گروه انفرادی، زوجی و گروهی گزینش شدند و در مدارس جداگانه تحت آموزش طناب زنی براساس شیوه نامه طرح ملی طناب زنی (سال 1390) قرار گرفتند. مرحله اکتساب شامل 12 جلسه تمرین تحت نظر مربی بود که عملکرد افراد در جلسات چهار، هشت و 12 ثبت شده و آزمون یادداری با شش روز تاخیر به عمل آمد. تحلیل داده هایمرحله اکتساب با استفاده از تحلیل واریانس مرکب (سه آرایش مکانی * سه دفعات اندازه گیری * دو جنسیت) نشان داد که آرایش مکانی بر اجرای مهارت طناب زنی تاثیر دارد $P=0.001$ و عملکرد در آرایش مکانی زوجی و گروهی بهتر است؛ اما اثر جنسیت معنادار نمی باشد. نتایج تحلیل واریانس دوطرفه (دو جنسیت * سه آرایش مکانی) در مرحله یادداری نیز نشان دهنده برتری آرایش مکانی زوجی و گروهی نسبت به انفرادی $P=0.001$ و عدم تفاوت بین آرایش زوجی و گروهی می باشد. لازم به ذکر است که اثر جنسیت معنادار نمی باشد. براساس نتایج و دشواری مهارت طناب زنی بهتر است که در آموزش این مهارت از تمرینات انفرادی استفاده نشود و از مزایای تمرین دونفره و گروهی مانند یادگیری مشاهده ای، فعال سازی نرون های آینه ای و غیره بهره برداری گردد.

کلمات کلیدی:

آرایش مکانی، اکتساب، یادداری، طناب زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/790832>

